

Pressa laudă pe Pandrav, în ajunul plecării sele de la poliția, fiindu c'a făcutu pe piele lui Mu-lierescus.

Asta se chiamă că «cea mai perfectă armonie domnesce între... conservatori».

Dienii, Grandii, Pređii, Slavicii, Bauerii și totă liota cățelușilor — lihniți, sărmanii d'atata vreme — s'au aruncat cu injurăturile asupra direc-torilor de ministere.

Nu cum-va oru fi aspirandū la aceste posturi? Mirarea n'artu fi d'asta, ci de modestia ce au d'a n'o spune pe față.

Se dice că Hais-Cea Viorea își pune candidatura de senatorū în Muscelū. Cu tóte astea noi sciamū că vitele cornute s'au rechișionatū pentru armatā. Cumū derū de s'a trecutū cu vederea acestū volum de slănină?

Autorulū Cocoșului-roșiū, Ielelorū, Năbăduilorū și tuturorū Istericalelorū scóte gazeta Rēsboiuluiū în palatulū (?) societății «Dacia».

Bre! derū fertiliū mai e palatulū acesta în totū felulū de caraghioslicurū! D'afia i mergū bine treburile.

România slobodū de gurā a n'ceputū ierū cu mi-nistrulū scólelorū de cătu-va timpū.

Pricina e simplā de totū: uenicii de la acestā fôia, mai toți dascăli, au fostū pricopsiți de actua-lulū ministru. Meritā derū s' lū injure chiarū și țigănesce. Apoi mai e că unū d'ine, cafracheleghe ghincolo Mănlū pregătesce așa preține cărți di-dactice, cu care se n'hațe noui ciolane și gheliruri, eru ca se pótā isbuti injurā ca se bage frica n' g-ăuți.

Ați vedutū politicā? Próstā derū face!

Pressa publicā n' foiletonū vestita halima in-titulatā uā mic și una de nopti.

Timpulū de ieri își începe revista prin cuvintele «conservatoriū suntū pacienți.» Așia e. Cum mai răbdaū ei, bieții omeni, cândū omoraū la Mavro-dolu, Alexandria și Giurgiu, cândū snopiaū la a-legeri și chinuiaū în arestulū poliției. Da: pré pa-cienți!

DRAGUTIULUI SLAV-ICI

Băchio, fúndoș-tápoș, venitū din Sighiu, Ca unū drăguțū móghior ruptū și ifiliu. De ce prin gazete fii bați jocū de tērā, Iedēș ronghiōș cuchio, vrednicū de ocarā?

FOILETONULŪ „GHIMPELUI“

IMPRESII DE CALETORIA

Călētoría cu Tramways

Călētoría e una din plăcerile cele mai dasfătătoare. Sē fii pe vaporū! Sē fii pe mare! Sē fii pe uscatū! Sē fii în drumulū de ferū! Sē fii în tramways.

Lângā grădina sfântulū Gheorghe e punctulū princi-palū, ca se dice așa; gara Trenurilorū călētore. Unū vagonū merge spre Oborū, altulū spre Văcărescū, eru unulū spre șoseaou Kisselef.

Că ținū la noi fórte. A! disgnio ce ești, Tu voiai cu vorbe sē ne pácălesci! Căđu pe Scurtescu, ciuda tea cea mare. Vrei sē-i sfărāmī péna, bachio, mi-se pare; Eī, ghearmec de móghior, n'ai cam nemeritū. Latri ca unū cuchio, nu ești audītū.

VESTE A SI CURIERULU DE SERA

Diastică aduce mari fólse, iatā unū adevērū pe care nu noi l'amū inventatū. Énsē, vai! nu tóte peticuțele de chărți trecute prin teascū, se potū pune pe trépta diare-lorū, precum, povestea românulū, nu tóte muștele se pot numi albine. Ca uā muscă sē facā miere, trebuie sē șcie sē sugā suculū din florī, sē'lū prefacā n' miere, și sē zidescā fagurii de cērā. Cele ce nu potū împlini aceste con-dițiuni suntū viespi, tăuni, muște, pe care omeniū le dis-trugū ca rēū-făcētore.

IDEI SI MAXIME

Cea mai însemnatā, derū cea mai neglesā din convorbiri e convorbirea cu sine énsuși. Omulū își petrece vieța: cugetendū asupra trecutulū, plân-gēndu-se de prezentū și tremurānd de viitorū. Blandēțea și supunerea suntū cele mai puternice arme ale fe-meiei. Adevērata fericie e eftinā; cea scumpā nu e de bună calitate. Când sārăcia intrā n' casā pe ușiā; amicia, stīma și considera-țiunea esū pe fere stre.

VESTE A

Redactorulū Vestei este giovinotulū Macedonsky și Contele de Geniadevsky, care a scrisū și redactatū Ol-tulū. Déca fostū vr'unū diarū care sē injure cu mai multā furie ciocoismulū și n' parte pe dd. Boerescu și Florescu, fu Oltulū. Iatē ce se citește în No. 2 din 18 Noembre 1873 alū acelei foite:

VESTE A

Cea mai însemnatā, derū cea mai neglesā din convorbiri e convorbirea cu sine énsuși. Omulū își petrece vieța: cugetendū asupra trecutulū, plân-gēndu-se de prezentū și tremurānd de viitorū. Blandēțea și supunerea suntū cele mai puternice arme ale fe-meiei. Adevērata fericie e eftinā; cea scumpā nu e de bună calitate. Când sārăcia intrā n' casā pe ușiā; amicia, stīma și considera-țiunea esū pe fere stre.

Că ținū la noi fórte. A! disgnio ce ești, Tu voiai cu vorbe sē ne pácălesci! Căđu pe Scurtescu, ciuda tea cea mare. Vrei sē-i sfărāmī péna, bachio, mi-se pare; Eī, ghearmec de móghior, n'ai cam nemeritū. Latri ca unū cuchio, nu ești audītū.

VESTE A

Diastică aduce mari fólse, iatā unū adevērū pe care nu noi l'amū inventatū. Énsē, vai! nu tóte peticuțele de chărți trecute prin teascū, se potū pune pe trépta diare-lorū, precum, povestea românulū, nu tóte muștele se pot numi albine. Ca uā muscă sē facā miere, trebuie sē șcie sē sugā suculū din florī, sē'lū prefacā n' miere, și sē zidescā fagurii de cērā. Cele ce nu potū împlini aceste con-dițiuni suntū viespi, tăuni, muște, pe care omeniū le dis-trugū ca rēū-făcētore.

VESTE A

Redactorulū Vestei este giovinotulū Macedonsky și Contele de Geniadevsky, care a scrisū și redactatū Ol-tulū. Déca fostū vr'unū diarū care sē injure cu mai multā furie ciocoismulū și n' parte pe dd. Boerescu și Florescu, fu Oltulū. Iatē ce se citește în No. 2 din 18 Noembre 1873 alū acelei foite:

VESTE A

Cea mai însemnatā, derū cea mai neglesā din convorbiri e convorbirea cu sine énsuși. Omulū își petrece vieța: cugetendū asupra trecutulū, plân-gēndu-se de prezentū și tremurānd de viitorū. Blandēțea și supunerea suntū cele mai puternice arme ale fe-meiei. Adevērata fericie e eftinā; cea scumpā nu e de bună calitate. Când sārăcia intrā n' casā pe ușiā; amicia, stīma și considera-țiunea esū pe fere stre.

«Ca două brazi într'o tulpină»
«Ca două ochi într'o lumină»

— Așa e frate Mac-Manșon că numai noi înțelegem civilizațiunea timpului?!...
— Da fratele meu, eă cu libertatea și tu cu creștinismul